מ"ת 37097/07/15 – מדינת ישראל נגד גברה אלמנך,עלי סביתאן

בית המשפט המחוזי בירושלים

לפני: כב' השופט דוד חשין, נשיא	מ"ת 37097-07-15 27 יולי 2015
המבקשת:	מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי) ע"י ב"כ עו"ד בני ליבסקינד
נגד	
המשיבים:	1.גברה אלמנך ע"י ב"כ עו"ד ארז בר-צבי 2.עלי סביתאן (עציר) ע"י ב"כ עו"ד מוחמד חלאילה

<u>החלטה</u>

1. עניינה של החלטה זו בבקשה להורות על מעצרם של המשיבים עד תום ההליכים המשפטיים נגדם.

רקע

2. נגד המשיבים הוגש ביום 19.7.15 כתב אישום המייחס להם ביצוע שוד בחבורה, עבירה לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

3. על-פי הנטען בכתב האישום, ביום 11.07.15 בשעה 04:00 עמד המתלונן בסמוך לחנות "סופר 24" ברחוב שמאי בירושלים, בה עבד המשיב 2. משהבחינו המשיבים במתלונן גמלה בליבם ההחלטה לשדוד אותו. המשיבים, יחד עם אדם נוסף שזהותו אינה ידועה למבקשת (להלן -**האחר**), ניגשו אל המתלונן והציעו לו לבוא איתם למסיבה באזור. המתלונן נענה להצעה והשלושה שכנעו אותו להיכנס לאתר בניה סמוך. משנכנסו לאתר הבניה, אחז האחר במתלונן מאחור וחנק אותו, בעוד המשיב 2 מכה את המתלונן בפניו ובחזהו, והמשיב 1 מחפש בכיסיו ובבגדיו של המתלונן דברי ערך. לאחר שנטלו מכיסיו של המתלונן סכום של כ-100 ש"ח, עזבו השלושה את המקום. כתוצאה ממעשיהם נגרמו למתלונן שריטות בפניו ובידיו.

הבקשה למעצר עד תום ההליכים

4. בד בבד עם כתב האישום, הגישה המבקשת בקשה לעצור את המשיבים עד תום ההליכים בעניינם. בבקשה נטען, כי בידי המבקשת ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיבים. כן נטען, כי העבירות המיוחסות למשיבים ונסיבות ביצוען, מקימות נגדם עילת מעצר לפי סעיף 21(א)(1)(ב) ו-(ג) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן - **חוק המעצרים**), לפיה קיים יסוד סביר לחשש כי המשיבים יסכנו את ביטחון הציבור. כן צוין, כי במסגרת ת"פ (חי') 10455-06-14, הורשע המשיב 1 בעבירת שוד, בגינה הוטל עליו (ביום 12.1.15) צו פיקוח, וכן תלוי ועומד נגדו, בגין אותה הרשעה, מאסר על תנאי בר הפעלה. עוד צוין בבקשה, כי גם למשיב 2 עבר פלילי הכולל הרשעות קודמות בעבירות של הפרעה לשוטר והחזקת כלי פריצה. בבקשה נכתב כי ביום 17.7.15, במסגרת ערר שהגיש המשיב 1 (עמ"י 35363-07-15) על החלטה להותירו במעצר, בעקבות הצהרת תובע על הגשת כתב אישום, שוחרר המשיב 1 על-ידי בתנאים של מעצר בית מלא, ערבויות והפקדה כספית. חרף זאת, כך המבקשת, נוכח העבירות בהן מואשם המשיב 1, מארג הראיות ועברו הפלילי, סבורה המבקשת כי הוא מסוכן לציבור וכי יש להשיבו למעצר.

<u>הדיון בבקשה</u>

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

5. ב"כ המשיב 1 טען, כי קיים כרסום של ממש בראיות לכאורה נגדו, שיש בו כדי להוביל למסקנה כי יש להורות על שחרורו של המשיב 1 ללא תנאים, פרט לתנאים שיבטיחו התייצבותו למשפט. נטען, כי אין מחולקת כי המשיב 1 אכן נכח באירוע מושא כתב האישום. לטענתו, הגם שתחילה טען כי לא היה כלל במקום, הרי שיום לאחר מכן ציין כי נכח בזירת האירוע והפליל את המשיב 2. ב"כ המשיב 1 המשיך וטען, כי המשיב 1 ידע על הכוונה לשדוד את המתלונן, באומרו (מפי המשיב 1): "**הייתי שם, ידעתי שהם הולכים לשדוד, אני מטומטם הלכתי איתם, לא עשיתי כלום, לא היה לי טלפון להתקשר למשטרה, לא יכלתי, אבל בהחלט לא עשיתי כלום**" (פרוטוקול הדיון בעמ' 9 בשורות 23-22).

כן טען ב"כ המשיב 1 כי המתלונן, בגרסתו הראשונה, הצביע על המשיב 2 כאדם אשר לקח את כספו והיכה אותו, בעוד שכתב האישום מייחס למשיב 1 את לקיחת הכסף. כן צוין כי האדם השלישי שנכח באירוע לא אותר, ואין כל מידע באשר לצבע עורו, מוצאו - האם הוא שחום - וכי לדברים אלה יש משמעות שעה שהמתלונן בהודעתו הראשונה מציין כי "**השחום הוא זה שדחף את הידיים ולקח את הכסף**" (שם, בעמ' 10 בשורות 6-5).

ב"כ המשיב 1 מלין גם לגבי הזיהוי שנעשה במקרה שבנדון, בהפנותו לחקירת המתלונן מיום 11.7.15. מהחקירה עולה כי החוקר לקח את המתלונן "**למטה איפה ששני החשודים היו בחדר ההמתנה של הסיור והוא רואה אותם והוא אומר אלה שני האנשים שהכניסו אותו לבניין ושדדו אותו**" (שם, בשורות 9-7). נטען בהקשר זה כי "**... הזיהוי הזה פסול, להוריד אנשים לחדר זיהוי ולשאול אם זה הם, זה לא רציני**" (שם, בשורות 20-19).

באשר לעימות שנערך ביום 15.7.2015 בין המתלונן למשיב 1, נטען כי המתלונן שינה את גרסתו "**כל שתי דקות בקשר לתפקיד של המשיב באירוע, וזה מלמד שאי אפשר להסתמך עליו כלל וכלל... אין לנו מחלוקת שהוא היה שם... והוא ראה את זה, השאלה מה היה התפקיד שלו, הוא אומר לא עשיתי כלום, הוא לא מכיר את משיב 2 ושגם לא מפליל אותו, ויש לנו את גרסת המתלונן שהיא בעייתית בלשון המעטה**" (שם, בשורות 27-23). לטענתו, השאלות בעימות היו שאלות מנחות, ומשכך גם הן פסולות. ב"כ המשיב 1 הדגיש כי יש לצפות בדיסק המתעד את העימות, ולא להסתמך על הדו"ח בעניין זה.

6. ב"כ המשיב 2 טען, כי הראיות לגבי שני המשיבים נמצאות באותה רמה, וככל שבית המשפט יקבע שיש כרסום או חולשה בראיות לגבי המשיב 1, הרי שהדבר משליך על עניינו של המשיב 2. לטענתו, מרשו מכחיש כל קשר לאירוע, ובכל מקרה מדובר באירוע בחומרה נמוכה. ב"כ המשיב 2 הוסיף וטען, כי לא נערך כל עימות בינו לבין המתלונן, וכן לא נערך מסדר זיהוי, למעט הצבעה על המשיבים ב"ירידה למטה" ובחנות. ב"כ המשיב 2 טען עוד, כי המשיב 2 עובד בחנות האמורה תקופה ארוכה, והוא מכיר את המתלונן כמי שמגיע לחנות ומקבל שירות. לפיכך, העובדה שלא נטען כי רעולי פנים ביצעו את השוד, היא בעייתית, משום שמצופה מאדם סביר בנסיבות האמורות לכסות את פניו ולהסתיר את זהותו.

7. ב"כ המשיב 2 הוסיף וטען, כי כבר בשלב מעצר הימים ביקש לבדוק האם המתלונן בריא בנפשו, וכן לבדוק מצלמות באזור, ולא להסתפק במצלמות שבאתר הבניה, באומרו "**לא יתכן שבמרכז העיר ברח' בן יהודה , הלל ושמאי אין עסק שאין לו מצלמה שמשקיפה על הרחוב. לא צריכים לראות את השוד במצלמה אבל אפשר לראות אם הולכים ביחד באיזה קטע על מנת לקשור אותם**..." (עמוד 11 לפרוטוקול, בשורות 27-24). נוסף על כך, לטענתו, אין תמונה של המתלונן המצביעה על סימני חבלה או חניקה.

8. ב"כ המשיב 2 המשיך וטען, כי בשל "תחושת הצדק" לא ניתן לבצע הבחנה בין שני המשיבים באופן שהאחד ישוחרר למעצר בית והשני יישאר במעצר. נטען, כי שחרורו בערובה של אחד השותפים לעבירה מחייב, בהעדר טעמים המצדיקים הבחנה בינו לבין האחרים, לשחרר גם את שותפיו. מה גם שבעניינו נסיבותיו של המשיב 2

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

טובות מאלה של המשיב 1 אשר הורשע לאחרונה בעבירה דומה לזו המיוחסת לו עתה.

9. ב"כ המבקשת טען, מנגד, כי כדי להגיע למסקנה כי קיים כרסום בראיות לכאורה יש לקבוע קביעות הנוגעות למהימנותו של המתלונן, ולצאת מנקודת הנחה שלא ניתן לסמוך עליו. אלא שבענייננו קיימות ראיות התומכות במהימנותו של המתלונן. נטען, כי רחוב שמאי הוא רחוב צר, ומדוחות הפעולה של השוטרים ניתן לראות כי החנות נמצאת בצד אחד, ומעבר לרחוב נמצא אתר הבניה, מרחק מטרים ספורים. לטענתו, מרגע הגעתו של השוטר ארגמן, מוסר המתלונן תיאור של "**אדם כהה, לבוש חולצה ירוקה, מכנס ג'ינס כחול, השני לבש חולצה ירוקה ממוצא אתיופי והשלישי הוא לא ידע להגיד את התיאור, מכיוון שהחשוד השלישי חנק אותו מאחור**" (עמוד 12 לפרוטוקול בשורות 19-21). ב"כ המבקשת הפנה לדו"ח הפעולה של השוטר אזולאי (מיום 11.7.15), אשר הבחין במשיב 1 מנסה להיטמע בחבורה שניכר היה שאינו שייך אליה. כעולה מהדו"ח, השוטר ניגש אל המשיב 1, אשר תאם לתיאור שנמסר לו בקשר, וביקש ממנו תעודה מזהה, שלא היתה בידיו, ועצר אותו בחשד למעורבות בשוד. בתחנת המשטרה אמר המשיב 1 לשוטר שערך את החיפוש עליו "**אין לי כלום בכיסים, אין לי כסף. אני רק הייתי שם. זה הוא**". בהמשך, כאשר נעשה בירור לגבי כוונת דבריו של המשיב 1, ציין הוא כי "**עלי שעובד בשמאי בסופר 24... עלי לקח אני רק הייתי שם**" (שם, בשורות 27-29). הנה כי כן, כך ב"כ המבקשת, המשיב 1 קשר עצמו לאירוע אך ציין כי לא לקח את הכסף.

10. ב"כ המבקשת המשיך וטען, כי במקביל למהלך הדברים המתואר לעיל, השוטר ארגמן, אשר פגש במתלונן בזירת האירוע, נכנס לתוך החנות עם המתלונן (אירוע שתועד במצלמות האבטחה) אשר הטיח במשיב 2 באופן ספונטני "**זה הוא שלקח ממני את הכסף**" (עמוד 13 לפרוטוקול בשורות 2-3). ב"כ המבקשת טען כי הדבר היחיד שלא ניתן לדעת הוא את זהות האדם השלישי אשר חנק את המתלונן מאחור, כאשר ניסיונות לאתרו לא צלחו.

11. לטענת ב"כ המבקשת, קיימת התאמה בין גרסת המשיב 1 לגרסת המתלונן לגבי ביצוע השוד עצמו, "**כולל האמירה שהאדם הנוסף חנק מאחורה, והמשיב 2 'כיסחו' את המתלונן בבעיטות ואגרופים והוא מרחיק את עצמו מהפעלת אלימות פיזית**" (שם, בשורות 13-14). ב"כ המבקשת ציין כי גם המתלונן לא טען לאלימות מצד המשיב 1, אלא כי הכניס את ידיו לכיסיו.

12. באשר לעניין המצלמות, הסביר ב"כ המבקשת כי הגם שיש מצלמות רבות במרכז העיר, השאלה היא האם במקום האירוע היו מצלמות.

13. אשר לעילת המעצר, טען ב"כ המבקשת כי הגם שאין מדובר באירוע שהוא במדרג הגבוה, שכן לא נעשה שימוש בנשק חם או קר, הרי שמדובר בתקיפה בחבורה שייתכן שמקורה בהתפתחות ספונטנית, שהבולט בה הוא הקלות והעדר התכנון של שלושה אנשים (שני המשיבים והאחר) המנצלים הזדמנות "ועושים סיבוב" על מי שאין הפרוטה מצויה בכיסו (עמ' 14 לפרוטוקול). ב"כ המבקשת הוסיף וטען, כי בעניינו של המשיב 1 ניתן גזר דין (בת"פ (חי') 10455-06-14) בו בית המשפט חרג לקולא ממתחם הענישה בעבירת שוד בשל ההליך שיקומי שעבר המשיב 1. בגזר הדין סקר בית המשפט את בעיית התמכרותו של המשיב 1 לאלכוהול ובעיות נוספות מהתחום הפסיכיאטרי, והורה על עונש של מאסר על תנאי לצד הטלת צו פיקוח. אלא שביום 23.7.15 התקיים דיון בבית המשפט המחוזי בחיפה בבקשת שירות המבחן להפקיע את הצו, נוכח חוסר שיתוף הפעולה של המשיב 1. כן נטען, כי הגם שהמשיב 1 שוחרר במסגרת הליך מעצר הימים לחלופה, עדיין יש לבחון כעת האם יש בה, בעת הנוכחית, כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת. לדידו של ב"כ המבקשת, נוכח התנהלות המשיב 1, עולה כי לא ניתן לאכוף את מעצר הבית בו הוא נמצא. ב"כ המבקשת הוסיף וציין כי הוא אינו מתנגד להגשת

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

תסקיר בעניינו של המשיב 1 באומרו כי ייתכן כי שירות המבחן ימליץ גם על מסגרת טיפולית (עמ' 15 לפרוטוקול בשורות 11-9).

לגבי המשיב 2, טען ב"כ המבקשת כי אין חולשה בראיות. בנוסף, הפנה ב"כ המבקשת לעבירות קודמות בהן הורשע המשיב 2, ובכלל זה עבירה של הפרעה לשוטר, משנת 2008, ושל החזקת כלי פריצה, משנת 2006. גם לגבי המשיב 2 לא התנגד ב"כ המבקשת להגשת תסקיר.

14. ב"כ המשיב 1, טען כי ככל שבית המשפט יקבע כי קיימות ראיות לכאורה "אז **קמה עילה סטטוטורית**" (שם, בעמ' 16 בשורה 14). עם זאת, נטען שגם לפי גרסת המתלונן, המשיב 1 לא תקף אותו. נטען, כי המשיב 1 עבר שיקום שהוביל את בית המשפט המחוזי בחיפה לסטות לקולא ממתחם הענישה, והגם שקיים הליך במסגרתו מבוקש להפקיע את צו הפיקוח שהוטל בעקבות הליך זה, בוודאי תינתן למשיב 1 הזמנות נוספת. כן נטען, כי העובדה שהמשיב 1 התייצב לדיון מלמדת כי ניתן לסמוך עליו לגבי חלופת המעצר. אימו של המשיב 1, אשר נכחה בדיון, ציינה כי היא מתגוררת בטירת הכרמל, וכי היא מוכנה כי המשיב 1 ישהה בביתה, עד להחלטה אחרת של בית המשפט (ראו תשובותיה של אימו של המשיב 1 בעמ' 17 לפרוטוקול).

15. ב"כ המשיב 2 טען, כי אין מקום להפלות בין המשיבים, וככל שייקבע שיש לשחרר אחד מהם, ברי כי יש לשחרר גם את השני. כן נטען, כי אף אם יקבע כי יש בנדון ראיות לכאורה ועילת מעצר, הרי שניתן להורות על שחרור המשיב 2 למעצר בבית בשכונת א-טור בירושלים.

16. בתום הדיון קבעתי כי בשלב זה אין מקום להורות על השבת המשיב 1 לבית המעצר, וכי אין מקום להורות על שחרורו של המשיב 2, וכי הדבר ידון במסגרת ההחלטה הסופית בבקשה הנוכחית.

דיון והכרעה

17. בהתאם להוראות סעיף 21(ב) לחוק המעצרים, מעצרו של נאשם עד לתום ההליכים המשפטיים בכתב האישום שהוגש נגדו, מותנה בקיומם של שני תנאים: **האחד** - עילת מעצר לפי סעיף 21(א) לחוק המעצרים; **והשני** - ראיות לכאורה להוכחת האשמה. מדובר בתנאים הכרחיים אך לא מספיקים. אף אם נתקיימו, יש להמשיך ולבדוק האם קיימת חלופת מעצר אשר תגשים את מטרת המעצר בדרך שפגיעתה בחירותו של הנאשם תהא פחותה.

18. המבחן לקיומה של ראיה לכאורה הוא, האם "**טיבה של הראיה - על רקע מכלול הראיות כולן המצוי בשלב זה - הוא כזה שקיים סיכוי סביר לכך שאותה ראיה תהפוך בסוף ההליך הפלילי לראיה רגילה אשר על פיה, היא לבדה או בהצטרפה לראיות פוטנציאליות אחרות, ניתן יהיה לקבוע כנדרש את אשמתו של הנאשם**" (בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 133, 144 (1996); ראו גם: בש"פ 4180/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** (04.07.13)). ככלל, בבוא בית המשפט ליישם מבחן זה, אין הוא נדרש לשאלת מהימנות הראיות ומשקלן (בש"פ 825/98 **מדינת ישראל נ' דחלה** פ"ד נב(1) 625).

19. ומכאן לענייננו. לאחר שעיינתי בחומר החקירה ושמעתי את טענות הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתם של המשיבים 2-1, במידה הדרושה לצורך ביסוס עילת מעצר.

ראיות לכאורה

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

דוחות הפעולה

20. מדו"ח הפעולה של השוטר אזולאי (מיום 11.7.15) עולה כי השוטר הגיע לזירת האירוע בעקבות הדיווח של המתלונן על שלושה אנשים ששדדו אותו, כאשר אחד מהם "**היה אתיופי עם טריקו בהיר**...". נכתב כי במהלך נסיעה ברחוב יפו, הבחין השוטר באדם ממוצא אתיופי [המשיב 1] עם טריקו ירוק כאשר על מכנסי הטרנינג השחורים שלבש היו סימני אבק ומלט מזירת העבירה. כן נכתב, כי כאשר הבחין המשיב 1 בניידת מיהר לעבר דוכן נקניקיות וחבר ל-3 נערים ממוצא אתיופי שעמדו במקום "**וכל שנייה מסתכל אם אנחנו פונים לעברו ומסתובב חזרה**...". המשיב 1 נעצר ונלקח לתחנת המשטרה, שם ביקש ממנו השוטר אזולאי לרוקן את תכולת מכנסיו, ובתגובה ציין המשיב 1 "**אין לי כלום בכיסים אין לי כסף לא לקחתי את הכסף באמא שלי אני רק הייתי שם זה הוא**". כאשר שאל השוטר אזולאי את המשיב 1 לכוונת דבריו השיב הלה "**עלי שעובד בשמאי בסופר מרקט 24 ... הייתה איתו שמה נו אבל אני לא לקחתי כסף**...". השוטר אזולאי הורה למשיב 1 לרוקן את כיסיו בשנית ותכולת הכיסים כללה כיפה שחורה.

מדו"ח הפעולה עולה כי המשיב 1 קשר עצמו לאירוע, ואף הפליל את המשיב 2 בביצוע השוד. עם זאת, המשיב 1 הכחיש את החלק המיוחס לו בכתב האישום.

21. מדו"ח הפעולה של השוטר ארגמן (מיום 11.7.15) עולה כי הוא הגיע למקום האירוע ופגש במתלונן אשר מסר לו כי שלושה בחורים הרביצו לו "**אחד מהם לבש חולצה ירוקה ומכנס גינס כחול השני לבש חולצה ירוקה ממוצא אתיופי והשלישי הוא לא ידע להגיד את התיאור לבוש שלו מכיוון שהחשוד השלישי חנק אותו מאחורה**...". כן נכתב בדו"ח כי המתלונן זיהה את המשיב 2 בתוך החנות כמי שלקח את כספו והיכה אותו. בתגובה, נכתב בדו"ח, כי המשיב 2 טען: "**הוא לא עשה לו כלום ומה אנחנו רוצים ממנו הוא בכלל עובד בסופר**". בחיפוש שנערך על המשיב 2 לא נמצא דבר. כן צוין בדו"ח כי בסמוך לחנות יש דר בית העונה לשם מחמד שלש אשר טען כי הוא ראה הכל והמשיב 2 אכן הרביץ למתלונן. בעקבות זאת נלקח המשיב 2 למעצר.

מדו"ח הפעולה עולה כי המתלונן זיהה באופן ספונטאני את המשיב 2 כמי שלקח את כספו והיכה אותו. אציין כבר עתה כי לטענת המשיב 1, יש באמור בדו"ח הפעולה לגרוע מהמיוחס לו בכתב האישום. זאת שכן, לדידו, האמור בדו"ח הפעולה מייחס למשיב 2 הן את פעולת ההכאה והן את לקיחת הכסף, בעוד שעל-פי כתב האישום המשיב 1 הוא אשר חיפש בכיסיו של המתלונן. אין בידי לקבל טענה זו. המתלונן טען כי שלושה אנשים השתתפו באירוע השוד, כך שאין בתיאור האמור, כפי שנכתב בדו"ח הפעולה, לגרוע מחלקו הלכאורי של המשיב 1 באירוע.

הודעות המתלונן

22. בהודעת המתלונן מיום האירוע (11.7.15) ציין הוא כי "**היה בחור שעובד בסופר מרקט 24 הוא ראה אותי מחוץ לסופר מרקט ברחוב בן יהודה אני לא מכיר אותו הוא שאל אם אני רוצה מסיבה עם שתייה אמרתי לו כן אז הוא אמר לי בוא אתי למסיבה, היה איתו עוד בחור אתיופי שמן קצת אני לא מכיר אותו גם והוא היה איתו וגם הוא שאל אותי**". כן ציין המתלונן כי השניים הכניסו אותו לבניין שנמצא ממול לחנות, אשר היה חשוך, כאשר לפתע חנק אותו מישהו מאחור: "**אחד מהם התחיל לתת לי כאפות לפנים ואחד מהם התחיל לעשות עלי חיפוש בגוף, היו בבניין שלושה אנשים למרות שנכנסנו היו איתי שני אנשים**". כשנשאל המתלונן לתיאור העובד בחנות השיב כי "**הוא נמוך, הוא מראה ערבי**" אשר לבש ג'ינס כחול. כשתיאר את הבחור השני השיב "**הוא ממוצא אתיופי, אני חושב שהוא לבש חולצה כחולה אני לא בטוח**". המתלונן נשאל האם יוכל לזהות את האנשים אם יראה אותם. כשהשיב בחיוב ציין החוקר בהערה כי

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

"**אני לוקח את הקורבן למטה איפה ששני החשודים היו בחדר המתנה של הסיור ושהוא ראה אותם הוא אמר שזה שני הבחורים שהכניסו אותו לבניין ושדדו אותו**". לאחר מכן ציין המתלונן כי "**הבחור האתיופי עשה עלי חיפושים והבחור הערבי הוא זה שהרביץ לי**...". כאשר נשאל האם היה סכסוך בינו לבין המשיב 2 השיב כי "**לא הוא היה נחמד אלי כל הזמן שהגעתי לסופר מרקט**". כאשר נשאל להיכרות מוקדמת עם הבחור האתיופי השיב כי "**לא אני לא מכיר אותו לפני נראה לי שפעם הוא שאל אותי משהו ברחוב אני לא בטוח שזה הוא אבל אין בינינו כלום ואני אפילו לא יודע איך קוראים לו או איפה הוא גר**".

מהודעה זו עולה כי המתלונן ציין כי באירוע היו שלושה אנשים, אחד אשר חנק אותו מאחור, שני אשר הרביץ לו ושלישי שערך עליו חיפוש. הוא תיאר את העובד בחנות וכן את הבחור השני המעורב באירוע. דא עקא שלאחר מכן, סיכלה היחידה החוקרת את האפשרות לערוך מסדר לזיהוי המשיבים, בכך שהביאה את המתלונן למקום בו שהו שניהם. לקיומו של מחדל החקירה האמור, השפעה מסוימת על משקלן של הראיות לכאורה בעניינו של המשיב 1. הגם שהמשיב 1 קשר עצמו לאירוע, תוך צימצום מעורבותו בו לנוכחות בלבד, הרי שרק לאחר הזיהוי הפגום, הצביע עליו המתלונן כמי שעשה חיפוש בכיסיו. עם זאת, כבר בדו"ח הפעולה של השוטר ארגמן צוין כי המתלונן מסר שזיהה את הבחור ממוצא אתיופי (לרבות את פריטי לבושו), אך לא את הבחור שחנק אותו מאחור. אשר למשיב 2, כפי שאפרט בהמשך, קיימות נגדו ראיות לכאורה אשר עומדת בפניי עצמן, ואין במחדל החקירתי האמור כדי לכרסם בהן.

23. בהודעת המתלונן מיום 13.7.15 ציין כי "**עלי** [המשיב 2] **נתן לי אגרופים והשני עשה עליי חיפוש האתיופי אבל השלישי**[י] **חנק אותי, אני ראיתי אותם גם בחושך כי הם היו מולי**". כאשר התבקש על-ידי החוקר לתאר את המשיב 1 ציין כי הוא "**אתיופי נמוך גוף מלא כחול או ירוק**".

גם בהודעה זו של המתלונן חזר הוא על גרסתו לגבי חלוקת התפקידים באירוע בין המשיבים, לרבות זיהויים.

<u>הודעות המשיב 1</u>

24. בהודעתו הראשונה של המשיב 1 מיום 11.7.15 כפר בנוכחותו באירוע. אלא שבהודעתו השנייה מאותו יום, ציין כי הוא נכח באירוע. שכנשאל מה עשה המשיב 2 השיב כי "**נתנו לו קצת כמה בעיטות קטנות ושדד לו קצת בכיסים וזהו לא יותר מזה והוא הבחור הזה ששדו אותו**". כשנשאל מדוע החליט לספר את האמת השיב "**כדי להתנקות**". בהמשך נשאל המשיב 1 על-ידי החוקר כך: "**אני מבין ממך שהבחור שעצור אתך כאן וראית בתחנה אתך הוא נתן מכות וחיפש בכיסים והשני עם הלבן** [האחר] **החזיק אותו מאחורה ונתן לו מכות**...". בתגובה ציין המשיב 1 "**כן זהו זה זה מה שאני יכול להגיד לך**". ביום 12.7.15 נגבתה הודעה נוספת מהמשיב 1 בה חזר על הטענה כי נכח באירוע אך לא נגע במתלונן. למשיב 1 הוצגו סרטוני מצלמה מיום האירוע, והוא זיהה את עצמו לובש ירוק [חולצה] ומכנס שחור.

מהודעות המשיב 1 עולה כי הגם שתחילה כפר בהימצאותו במקום, לאחר מכן קשר עצמו לאירוע ממש וציין כי נכח בו. יתר על כן, גרסת המשיב 1 לאירוע תואמת למעשה את גרסת המתלונן - לפיה האחר חנק אותו מאחור. הנה כי כן, גרסת המשיב 1 תומכת בכך כי קשה היה לזהות את האחר נוכח מיקומו, והדבר מהווה חיזוק לתשתית הראייתית לכאורית למעשים המיוחסים למשיב 1.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

הודעות המשיב 2

25. בהודעת המשיב 2 מיום 11.7.15 עומת עם המשיב 1, אשר הטיח בפניו כי "**אתה** [המשיב 2] **הבאת לו מכות בהתחלה ואחר עם הבחור השני שדדתם ממנו**". בתגובה ציין המשיב 2 "**הוא יכול להגיד מה שהוא רוצה אם רוצה לצאת מהתיק אומר לא נגעתי לא עשיתי אומר שזה אני**...". בהודעתו השנייה מיום 12.7.15 המשיך המשיב 2 להכחיש את המיוחס לו.

העימות בין המתלונן למשיב 1

26. מדו"ח העימות שנערך ביום 15.7.15 בין המתלונן למשיב 1 עולה כי כאשר נשאל המתלונן מי הבחור שיושב לצידו, השיב כי "**הוא גנב את הכסף שלי הוא לא היה היחיד היה גם בחור בשם עלי ... אני חושב שעלי חנק אותי וגבריאל** [המשיב 1] **הבחור הוא שם את הידיים שלו בכיסים שלי וגם בתחתונים שלי**..." . בהמשך ציין המתלונן כי "**גבריאל רק דחף אותי גבריאל ועלי לקחו ממני את הכסף ביחד**". המשיב 1, ציין, בתגובה לשאלת החוקר כי "**אני קניתי בירה בכסף שלי ואז עלי הרביץ לאברהם** [המתלונן] **נתן לו בוקסים לפנים ואגרופים בחזה ואחר כך היה בחור גבוה ערבי לא יודע את השם שלו והם שדדו לו את כל הכסף ... אני עמדתי לידם הסתכלתי אני לא נתתי מכות**..."

27. ב"כ המשיב 1 טען כי מצפייה בסרטון המתעד את העימות, להבדיל מדו"ח ביצוע העימות, עולה כי המתלונן שינה את גרסתו פעמים רבות וכי הוא נשאל שאלות מנחות. לאחר שצפיתי בסרטון האמור, לא שוכנעתי כי דבריו של המתלונן בעימות מבטלים את האפשרות להסתמך עליו, כפי שטען ב"כ המשיב 1.

28. נוכח סקירת הראיות בעניינו, וכאמור לעיל, סבורני כי קמה תשתית לביסוס ראיות לכאורה להוכחת האישומים המיוחסים למשיבים. עם זאת, עוצמתן של הראיות איננה זהה ביחס לכל אחד מהמשיבים.

29. אשר למשיב 1, מארג הראיות בעניינו, לרבות דו"ח הפעולה של השוטר אזולאי, העובדה כי הוא קשר עצמו לזירת האירוע, הודעות המתלונן והעימות שנערך בינו לבין המתלונן, מקימים תשתית ראייתית לכאורית לביסוס המיוחס לו. עם זאת, קיימת חולשה בעוצמתן של ראיות אלה, בשל המחדל לערוך מסדר זיהוי למשיב 1. כאמור, עיקר הטענות בעניינו של המשיב 1 נסובו סביב חלקו באירוע, כאשר המשיב 1 מכחיש בתוקף, לרבות במסגרת העימות, נטילת חלק כלשהו באירוע, אף לא עריכת חיפוש בכיסיו של המתלונן, בציינו כי חלקו באירוע מסתכם בנוכחות פסיבית בזירה, בעת התרחשות האירוע.

30. אשר למשיב 2, בהינתן הודעות המתלונן, הודעות המשיב 1, הודעת מחמד שלש מיום 13.7.15 ודוחות הפעולה, הרי שקיימות ראיות לכאורה בעוצמה חזקה להוכחת המיוחס לו בכתב האישום, וזאת חרף הכחשתו את נוכחותו באירוע. זאת ועוד, הגם שהמחדל החקירתי יכול היה להשליך גם על זיהוי המשיב 2, הרי שדו"ח הפעולה של השוטר ארגמן, במסגרתו זיהה המתלונן את המשיב 2 באופן ספונטאני כמי שהשתתף בשוד, מאיין את משקלו של פגם זה.

31. בשולי הדיון בראיות לכאורה, אתייחס לפגמים נטענים נוספים. אשר לטענה כי המבקשת לא שקדה לאתר מצלמות נוספות אשר ייתכן כי תיעדו את האירוע, מצאתי כי אין בטענה זו כדי לפגום בקביעה בדבר קיומן של ראיות לכאורה בתיק החקירה. ער אני להחלטת בית משפט השלום מיום 16.7.15 (במ"י 15-07-20201) בה צוין כי "**לא מצאתי בתיק החקירה דו"ח פעולה בדבר ניסיון איתור סרטוני אבטחה נוספים ומקובלת עלי טענת ב"כ המשיב כי נראה זה מוזר שבמקום מרכזי והומה לא היו מצלמות אבטחה**". אלא שחרף

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

אמירה זו קבע בית המשפט, בהליך שם, כי גם אם מדובר במחדל חקירה הרי שהוא אינו מביא לכרסום משמעותי בעוצמת הראיות. יתר על כן, בדיון שנערך בפניי הוצג מזכר מיום 12.7.15 בו צוין כי השוטר אביחי ארז ניגש לעירייה לאחר שסרק את רחוב שמאי, וכי בדיקתו העלתה כי מצלמת העירייה מכוונת לכיוון ההפוך ולכן לא רואה את האירוע עצמו. הנה כי כן, אף אם היו נלקחים סרטוני האבטחה, לא היה בכך כדי להועיל. כן צוין במזכר כי לא אותרו מצלמות נוספות ברחוב, כך שאף אם ניתן היה לקבוע כי נפל פגם בפעולות המבקשת, דומה כי זה תוקן.

32. אשר לטענה כי אין תיעוד בתיק של החבלות שנגרמו למתלונן, לא מצאתי, בשלב זה, כי יש בטענה זו כדי לפגום במשקלן של הראיות לכאורה.

עילת מעצר וחלופה

33. כאמור, קיימות ראיות לכאורה להוכחת האישומים המיוחסים למשיבים. עם זאת, עוצמתן של הראיות נגד המשיב 1 פחותה מזו של אלה הקיימות נגד המשיב 2.

34. באשר למסוכנות - זו נלמדת מנסיבות האירוע ומהרשעות קודמות, כאשר בנוגע לכל אחד מהמשיבים קיימים שיקולים לכאן ולכאן. לצד זאת יש לזכור כי אף ב"כ המבקשת ציין בהגינותו כי אין מדובר באירוע הנמצא ברף הגבוה.

35. אשר למשיב 1, נטען כי הגם שקמה עילת מעצר, אף המתלונן באירוע אינו מייחס למשיב 1 את מעשה התקיפה, כי אם את החיפוש בכיסיו. יתר על כן, המשיב 1 שוחרר בתנאים, במסגרת הליך מעצר הימים. אזכיר בהקשר זה את בש"פ 8015-09 **קוניוף נ' מדינת ישראל** (20.10.09)), בו נקבע כי רק במקרים חריגים יורה בית המשפט על מעצרו של אדם אשר התהלך חופשי קודם לכן. סבורני כי הכלל האמור אינו חל במלוא העוצמה בענייננו כאן. זאת משום שהוא מכוון למקרים בהם לאחר שנאשם התהלך חופשי, הוחלט להורות על מעצרו בהחלטת ביניים, מבלי שניתנה הזדמנות לבא כוחו לעיין בחומר החקירה ולהעלות טיעוניו. זהו אינו המקרה שבפניי. לצד דברים אלה, הרי שלכלל האמור תכלית נוספת:

> **נאשם התהלך חופשי עובר למעצרו עד תום ההליכים או שוחרר בשלב מעצר הימים, כי אז ככל הנראה המסוכנות הנשקפת ממנו אינה כה גבוהה והחשש כי ישבש מהלכי משפט ויימלט מאימת הדין הוא קטן ומשכך אין הצדקה להשיבו למעצר**(שם, בפסקה 25).

מנגד, יש לציין כי לפניי זמן לא רב נגזר דינו של המשיב 1 בעקבות הרשעתו בעבירת שוד, אשר בגינה הוטל עליו צו פיקוח למשך 24 חודשים, ותלוי ועומד נגדו עונש מאסר מותנה (ת"פ (חי') 10455-06-14 (12.1.15)).

36. אשר למשיב 2, לו מיוחס החלק באירוע הכולל את הכאת המתלונן. יתר על כן, גם למשיב 2 הרשעות קודמות בגין הפרעה לשוטר במילוי תפקידו וכן החזקת כלי פריצה.

37. הנה כי כן, בענייננו קמה עילת מסוכנות בנוגע לשני המשיבים. עם זאת, בכך לא די שכן חוק המעצרים מצווה אותנו כי גם כאשר נקבע כי קיימות ראיות לכאורה ועילת מעצר, יש להמשיך ולבחון את שאלת השחרור חלופת מעצר. זאת יש לעשות, לכאורה, רק לאחר קבלת תסקיר.

38. אשר למשיב 1, השתלשלות העניינים הובילה לשחרורו במסגרת מעצר הימים. ער אני לכך כי המשיב 1 מסר במסגרתה הליך מעצר הימים כתובת שאינה כתובת מגוריו. עם זאת, המשיב 1 התייצב לדיון שנערך בפניי ביום

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

23.7.15, לאחר שבא כוחו יצר עימו קשר והודיע לו על כך. יתר על כן, לדיון הגיעה אימו של המשיב 1, אשר ציינה כי היא מוכנה שבנה ישהה בביתה אשר בטירת הכרמל - עד להחלטה האחרת. הנה כי כן, נסיבותיו המיוחדות של המקרה, דוחקות למסקנה כי יש מקום "לשמר את המצב הקיים" עד לאחר קבלת תסקיר בעניינו. זאת, בין היתר, נוכח עוצמתן המוחלשת של הראיות לכאורה כנגד המשיב 1.

39. אשר למשיב 2, סבורני כי אין מקום להורות על שחרורו לחלופה, עובר לקבלת תסקיר מעצר בעניינו. דומה כי נסיבות האירוע מושא כתב האישום מלמדות על מסוכנותו הגבוהה, נוכח האלימות הפיזית בה נקט כלפי המתלונן. יתר על כן, בעניינו של המשיב 2 קיימות ראיות לכאורה בעוצמה גבוהה.

נוכח אלה אין בידי לקבל את טענת המשיב 2 כי יש לנהוג שוויון בינו לבין המשיב 1, בכל הנוגע לשחרור בתנאים. כפי שפורט לעיל, נסיבות המקרה שונות בכל הנוגע לכל אחד מהמשיבים, והדבר מצדיק, בשלב זה, את ההבחנה בין השניים.

40. כללו של דבר אני מורה כלהלן:

א. המשיב 1 ימשיך, בשלב זה, להיות משוחרר באותם תנאים שנקבעו בהחלטתי מיום 17.7.15 (במסגרת עמ"י 35363-07-15) אשר אימצה למעשה את תנאי השחרור שנקבעו בהחלטתה של כב' השופטת ג'ויה סקפה-שפירא מיום 13.7.15 (במסגרת מ"י 20201-07-15), זאת בכפוף לשינוי מקום מעצר הבית: המשיב 1 ישהה במעצר בית בבית אימו שבשכונת י"א הספורטאים 12/2 שבטירת הכרמל.

ב. המשיב 2 ימשיך לשהות במעצר עד להחלטה אחרת.

ג. שירות המבחן יגיש תסקיר מעצר בנוגע לשני המשיבים בתוך 10 ימי עבודה, ולא יאוחר מיום 11.8.15.

ד. לאחר הגשת התסקיר יתקיים דיון בשאלת השחרור לחלופה ביום 12.8.15 בשעה 10:00 בפני שופט תורן. הודעתי למשיב 1 כי חובה עליו להתייצב לדיון לפני השופט התורן, כמו כל דיון אחר כפי שייקבע.

ה. לידיעת שירות המבחן, דרכי יצירת הקשר עם המשיב 1: טל' נייד - 054-3531264 או באמצעות בא-כוחו עו"ד בר-צבי, טל' נייד - 052-8640471.

ניתנה היום, י"א אב
תשע"ה, 27 יולי 2015,
במעמד הצדדים.
דוד חשין, נשיא

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©